

மூவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் மூன்றாம் ஞாயிறு

3rd Sunday after Trinity

3. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: OT1931/NT1907 — அசல் எழுத்துமுறையுடன் டேனிஷ் OT1931 + NT1907

Generated on 2026-04-17

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Isaiah 65:1-2

Verse Text

65:1 Jeg havde Svar til dem, som ej spurgte, var at finde for dem, som ej søgte; jeg sagde: »Se her, her er jeg!« til et Folk, der ej paakaldte mig.

65:2 Jeg udbredte Dagen lang Hænderne til et genstridigt Folk, der vandrer en Vej, som er ond, en Vej efter egne Tanker,

திருமுகம் (Epistle)

Ephesians 2:17-22

Verse Text

2:17 Og han kom og forkyndte Fred for eder, som vare langt borte, og Fred for dem, som vare nær.

2:18 Thi ved ham have vi begge i een Aand Adgang til Faderen.

2:19 Saa ere I da ikke mere fremmede og Udlændinge, men I ere de helliges Medborgere og Guds Husfolk,

2:20 opbyggede paa Apostlenes og Profeternes Grundvold, idet Hovedhjørnестenen er Kristus Jesus selv,

2:21 i hvem enhver Bygning sammenføjes og vokser til et helligt Tempel i Herren,

2:22 i hvem ogsaa I blive medopbyggede til en Guds Bolig i Aanden.

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 15:11-32

Verse	Text
15:11	Men han sagde: „En Mand havde to Sønner.
15:12	Og den yngste af dem sagde til Faderen: Fader! giv mig den Del af Formuen, som tilfalder mig. Og han skiftede Godset imellem dem.
15:13	Og ikke mange Dage derefter samlede den yngste Søn alt sit og drog udenlands til et fjernt Land og ødte der sin Formue i et ryggesløst Levned.
15:14	Men da han havde sat alt til, blev der en svær Hungersnød i det samme Land; og han begyndte at lide Mangel.
15:15	Og han gik hen og holdt sig til en af Borgerne der i Landet, og denne sendte ham ud paa sine Marker for at vogte Svin.
15:16	Og han attraaede at fylde sin Bug med de Bønner, som Svinene aade; og ingen gav ham noget.
15:17	Men han gik i sig selv og sagde: Hvor mange Daglejere hos min Fader have ikke Brød i Overflødighed? men jeg omkommer her af Hunger.
15:18	Jeg vil staa op og gaa til min Fader og sige til ham: Fader! jeg har syndet imod Himmelen og over for dig,
15:19	jeg er ikke længer værd at kaldes din Søn, gør mig som en af dine Daglejere!
15:20	Og han stod op og kom til sin Fader. Men da han endnu var langt borte, saa hans Fader ham og ynkedes inderligt, og han løb til og faldt ham om Halsen og kyssede ham.
15:21	Men Sønnen sagde til ham: Fader! jeg har syndet imod Himmelen og over for dig, jeg er ikke længer værd at kaldes din Søn.
15:22	Men Faderen sagde til sine Tjenere: Henter det bedste Klædebon frem, og ifører ham det, og giver ham en Ring paa hans Haand og Sko paa Fødderne;
15:23	og henter Fedekalven og slagter den, og lader os spise og være lystige!
15:24	Thi denne min Søn var død og er bleven levende igen, han var fortabt og er funden. Og de begyndte at være lystige!
15:25	Men hans ældste Søn var paa Marken, og da han kom og nærmede sig Huset, hørte han Musik og Dans.
15:26	Og han kaldte en af Karlene til sig og spurgte, hvad dette var?
15:27	Men han sagde til ham: Din Broder er kommen, og din Fader har slagtet Fedekalven, fordi han har faaet ham sund igen.
15:28	Men han blev vred og vilde ikke gaa ind. Men hans Fader gik ud og bad ham.
15:29	Men han svarede og sagde til Faderen: Se, saa mange Aar har jeg tjent dig, og aldrig har jeg overtraadt noget af dine Bud, og du har aldrig givet mig et Kid, for at jeg kunde være lystig med mine Venner.
15:30	Men da denne din Søn kom, som har fortæret dit Gods med Skøger, slagtede du Fedekalven til ham.

Verse Text

15:31 Men han sagde til ham: Barn! du er altid hos mig, og alt mit er dit.

15:32 Men man burde være lystig og glæde sig, fordi denne din Broder var død og er bleven levende og var fortabt og er funden.“
